Condac 1:

Ție, alesule nevoitor al Domnului și îngere pământesc, Preacuvioase Părinte Siluane, acum cu bucurie cântare de laudă îți aducem! În veghe neîncetată, în postire și în smerenie fiindu-le părinților athoniți prea-ales urmaș, prin însetarea după Dumnezeu și dragostea cea arzătoare către El, har îmbelșugat ai agonisit sufletului tău și următor făcându-te lui Hristos, Cel ce S-a răstignit, pentru toți oamenii, cu lacrimi te-ai rugat pentru cei ce se chinuiesc în iad, pentru cei vii și pentru cei ce vor mai veni pe lume. Nu ne lipsi nici pe noi de această dragoste a ta, căci în groapa greșalelor aflându-ne, cerem solirea ta înaintea lui Dumnezeu și cu străpungere strigăm: Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Icos 1:

Făcătorul îngerilor și Domnul Puterilor încă din pântecele maicii tale te-a ales pe tine și după cuvântul Psalmistului: „inima adâncă" ți-a dăruit, Părinte Siluane, pentru a încăpea în ea ca într-o cămară prea-aleasă, neîncăputul nume al lui Dumnezeu Celui Preaînalt, ca prin puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu să urmezi vieții îngerești. Pentru acestea, lăudând minunatele tale fapte și ostenelile pământești, cu sfială te chemăm:
Bucură-te, rod al curăției din părinți binecinstitori de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai iubit a părinților tăi cucernicie din tot sufletul tău;
Bucură-te, că prin înfrânare și iubire de Dumnezeu să te asemeni lor ai voit;
Bucură-te, că din pruncie căutându-ți bucuria în Dumnezeu, minunat te-ai înțelepțit;
Bucură-te, că inima ta să cunoască și să se supună voii lui Dumnezeu mereu a căutat;
Bucură-te, că spre izvorul harului dumnezeiesc ca un cerb ai însetat;
Bucură-te, că de Cuvântul lui Dumnezeu ca de o miere prea dulce mintea ți-ai îndulcit din tinerețe;
Bucură-te, floare înmiresmată cu fapte de credință de o nepieritoare frumusețe;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 2:

Văzându-te pe tine Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu afundat în prăpastia pierzării, pe când dulceața păcatului ca un șarpe rău mirositor pătrundea în sanul tinereții tale, ca o maică îndurerată te-a chemat în chip minunat: „Fiule, mă doare să te vad spurcându-te cu fapte păcătoase" și pricepând tu, Preacuvioase Părinte, milostivirea ei, șarpele păcatului cu bărbătească înțelepciune l-ai izgonit, biruindu-l prin pocăință, smerenie și rugăciune, iar Mântuitorului Iubitor de oameni cântare de mulțumire I-ai adus pentru Preacurata Sa Maică, pururea strigând: Aliluia!

Icos 2:

Dumnezeiasca înțelepciune te-a umbrit, când glasul Maicii Domnului te-ai învrednicit a-l asculta, alesule al lui Dumnezeu, Siluane, și harul Sfântului Duh a umplut inima ta. Prin lucrarea acestuia, ca o căprioară din laț scăpând, către grădina Maicii Domnului – Muntele Athos – ai năzuit, fugind de deșertăciunea lumească, căci te-ai lipit de Dumnezeu ca un fiu iubitor. Drept aceea, văzând minunata bunăvoire a Stăpânei lumii față de tine, cu umilință îți cântam:
Bucură-te, că din întunericul păcatului la lumina adevărului lui Hristos de însăși Preacurata ai fost chemat;
Bucură-te, că ai fost ales să fii lucrător credincios al grădinii ei pământești, în chip minunat;
Bucură-te, viță dulce a pământului rusesc care în Muntele Athos îmbelșugat ai rodit;
Bucură-te, conștiință neadormită, că prin smerită rugăciune, boldul păcatului l-ai tocit;
Bucură-te, că în Sfânta Mănăstire Pantelimon, lui Dumnezeu în chip îngeresc ai slujit;
Bucură-te, că prin nevoință, post și isihie pe dușmanul ce luptă împotriva ta desăvârșit l-ai plecat;
Bucură-te, că toate măiestriile diavolului prin smerenie le-ai surpat;

Bucură-te, că tânjind după Dumnezeu, credința curată în chip slăvit ai dobândit;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 3:

Cu adevărat, de Dumnezeu iubitorule Părinte Siluane, te-a apărat puterea Celui Preaînalt când duhul iadului și al morții te-a năpădit și sufletul tău îl învifora cu momeli pierzătoare și tu, cu totul istovit, cugetai că Dumnezeu este de neînduplecat; dar Domnul cel Iubitor de oameni îndată te-a cercetat prin lumina cea negrăită a Taborului și cu focul harului Sfântului Apostol Pavel o nouă naștere ai primit, cu frică și bucurie cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 3:

Având bogăția harului, cu duhul la ceruri ai fost înălțat și acolo cuvinte de negrăit cu adevărat ai ascultat. Bucuria ta cine o va povesti, Preacuvioase Siluane? Căci te-ai umplut de dragostea cea negrăită a lui Dumnezeu când, fiind în afară de cele ale lumii, întru vederea duhovnicească a negrăitei frumuseți dumnezeiești, te-ai învrednicit a vedea Fața lui Hristos-Dumnezeu Cel fără-de-măsură iubitor și iertator a toate. Iar noi, minunându-ne de negrăita vedere a lui Dumnezeu, îți cântăm:
Bucură-te, că întru credință nevoindu-te, de cercetarea și mângâierea lui Hristos te-ai învrednicit;
Bucură-te, că ai fost vrednic să vezi cu ochii tăi frumusețea slavei Sale de negrăit;
Bucură-te, că în Ceruri la preaminunată frumusețe prin Sfântul Duh ai fost înălțat;
Bucură-te, că acolo din darurile harului Sfântului Duh Mângâietor te-ai adăpat;
Bucură-te, că de frumusețea de nedescris a Raiului te-ai împărtășit;
Bucură-te, că fiind iubit de Dumnezeu, de darurile frumuseții cerești ai fost copleșit;
Bucură-te, că același har cu lacrimi ai cerut de la Dumnezeu pentru neamurile omenești;
Bucură-te, că spre zorii vieții veșnice ca o strajă pururea veghetoare ne trezești;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 4:

Furtună de aspre ispite a trimis asupra ta diavolul cel ucigaș de oameni care dintru început a căutat să piardă sufletele drepților; dar tu, Părinte Siluane, povățuind fiind de Domnul Iisus Hristos să-ți ții mintea în iad și să nu deznădăjduiești, cu darul Duhului Sfânt, prin neîntreruptă veghe și smerenie ai preîntâmpinat uneltirile vrăjmașului desăvârșind biruindu-l; iar el, rușinat fiind de tine, silit a fost a mărturisi că întru totul este mincinos. Și asa, sufletul tău din cursa neprietenului ca o porumbiță blândă a fost izbăvit de Dumnezeu, căruia neîncetat I-ai cântat: Aliluia!

Icos 4:

Auzind despre tine că în chip minunat ai fost chemat de la deșertăciunea lumească spre nevoința călugărească și prin harul lui Dumnezeu rod bun ai făcut, Cuvioase, nu numai călugări tineri, dar și cei vârstnici, mult încercați în nevoințe, către tine alergau și ca de miere îndulcindu-se de faptele și cuvintele tale, viața cea îngerească au urmat și Domnului s-au asemănat. Iar noi, cu smerită cugetare văzându-te împodobit, cu bucurie îți strigăm:
Bucură-te, că izvor nesecat de smerită cugetare și înfrânare în Domnul ai devenit;
Bucură-te, că în Muntele Sfânt ai fost ca un crin bine mirositor și nevestejit;
Bucură-te, că în nevoința ta jugul cel bun al lui Hristos cu dragoste l-ai purtat;
Bucură-te, că mintea, inima și voința în Dumnezeu prin rugăciune necontenit ți-ai întărit;
Bucură-te, că plin de râvnă, curăția trupească și sufletească ți-ai păzit;
Bucură-te, că prin rugăciune neîncetată la înălțimea nepătimirii ai urcat;
Bucură-te, că pravila Sfinților Părinți cu sârguință ai urmat;
Bucură-te, că despre iubirea lui Dumnezeu și cerească Patrie neostenit ne-ai grăit;

Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 5:

Ca pe o stea călăuzitoare și de minte luminătoare ți-a dăruit Domnul Harul cel Dumnezeiesc, iubitorule de Dumnezeu Părinte Siluane, întărindu-te prin aceasta în nevoința cea mântuitoare ca odinioară pe Proorocul Ilie la Pârâul Horeb și hrănindu-te în chip minunat din necheltuitele comori ale Sfântului Duh. Și așa, arzând de iubire pentru iubitorul de oameni Dumnezeu, din tinerețe și până la bătrânețe priveghind și din straja dimineții până în noapte pentru întreaga lume rugându-te, ca o alăută dulce cântătoare, neîncetat I-ai strigat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 5:

Văzându-te pe tine, Preacuvioase Părinte Siluane, întru nevoința cea bună căutând dragostea lui Dumnezeu cum caută pruncul laptele mamei sale și către mângâierea Lui cu dor mare tânjind și cu lacrimi strigând: „Ia aminte, suflete al meu, la dragostea lui Dumnezeu și încălzește-te, o inimă a mea”, și încă „Cine-mi va da mie o astfel de ardere, ca să nu cunosc odihna nici ziua, nici noaptea; de dragostea lui Dumnezeu?” Ne cutremurăm cu inima și ne umilim cu sufletul în fața unei asemenea iubiri către Dumnezeu cel Atotîndurat și cu străpungere îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că dreptatea lui Dumnezeu, ca pe o miere mult îndulcitoare, pururea ai cerut;
Bucură-te, că în dragostea de Domnul cu îngerii te-ai întrecut;
Bucură-te, că din inimă, ca dintr-o candelă a rugăciunii curate, flacăra focului lăuntric spre Domnul ți-ai suit;
Bucură-te, că cele de sus și cele de jos cu frumusețea evlaviei tale îngerești le-ai împodobit;
Bucură-te, că inima ta s-a asemănat cu văpaia rugului nemistuit;
Bucură-te, că precum Moise pentru poporul ales, tu pentru toți oamenii înalți mâinile către Dumnezeu;
Bucură-te, că în toată vremea ai dorit judecățile Domnului și îndreptările Sale le-ai căutat cu tot sufletul tău;
Bucură-te, că fără încetare ai strigat: „Mântuiește Doamne, poporul tău și binecuvântează moștenirea Ta!”;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 6:

Propovăduitor neîncetat al isihiei te-ai arătat, cel ce bine ai plăcut lui Dumnezeu, când Domnul cel Iubitor de oameni, încercându-ți dragostea, te-a lipsit de cercetarea Preasfântului Duh. Pentru aceasta, înțelegând că ai pierdut harul, precum odinioară Adam când se tânguia de pierderea Raiului, L-ai chemat cu inima mâhnită și cu lacrimi: „Doamne, Tu mai înainte m-ai cercetat și m-ai învrednicit de Sfântul Tău Duh și sufletul meu Te-a iubit, dar acum sufletul meu tânjește după Tine”; și în acest chip tânguindu-te, dar nădăjduind în mila lui Dumnezeu, Îi strigai: Aliluia!

Icos 6:

Strălucit-ai, iubitorule de Dumnezeu Părinte Siluane, ca un nou văzător al Tainelor, căci prin smerenie și rugăciune cu lacrimi harul Sfântului Duh ai dobândit și de negrăită dragoste inima ți s-a umplut. Și gustând tu și înțelegând puterea harului, cu îndrăznirea lui Ilie ai strigat: „Doamne! Nu numai mie, ci întregii lumi dăruiește să cunoască dragostea Ta și să se mântuiască!”. Drept aceea, având-te pe tine rugător neadormit înaintea lui Dumnezeu, cu umilință îți cântăm:
Bucură-te, că cerul ai deschis când împreună cu Domnul te răstigneai rugându-te pentru cei morți, pentru cei vii și pentru cei ce pe lume încă nu au venit;
Bucură-te, că prin această dragoste Împărăția Cerurilor ai dobândit;

Bucură-te, că adevărata întrupare a credinței curate și a nerăutății te-ai arătat;
Bucură-te, că ai dobândit iertare de la Hristos pentru cei apropiați ție, căzuți în păcat;
Bucură-te, lucrător neadormit în grădina Maicii Domnului, care pe cei istoviți în nevoințe îi întărește;
Bucură-te, dulce alăută a Muntelui Athos, care despre viața cea viitoare vestește;
Bucură-te, visterie a darurilor Sfântului Duh și al Preabinecuvântatei Egumene ascultător slujitor;
Bucură-te, cu cei bineplăcuți lui Dumnezeu credincios împreună-nevoitor;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 7:

Voind Iubitorul de oameni Dumnezeu să arate în tine o nouă faclie a harului, Cuvioase Părinte Siluane, ca pe o ramură de măslin cu rădăcină în pământul rusesc al pustiului Athosului te-a răsădit și cu harul Sfântului Duh te-a înrourat, mult roditor făcându-te: ca prin faptele și cuvintele tale, ca printr-un untdelemn de viață-dătător, spre curăție și înfrânare, cucernicie și iubire de frați pe toți i-ai povățuit – iar ei, uniți fiind prin legătura dragostei, supunând cele mai rele prin cele mai bune, cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 7:

Ca pe un nou împreună nevoitor cu pustnicii, povățuitor și dascăl monahilor și mirenilor te-a arătat pe tine Domnul, Preacuvioase Siluane. Căci tu, încă pe când trăiai în lume, pe un oarecare soldat a cărui femeie se lăsase ademenită de căderea în păcat și, pentru aceasta, el spre mânie se înverșunase, l-ai învățat iertarea lui Hristos și astfel, familia lor – mică biserică – de destrămare o ai izbăvit; pe monahii căzuți în întristare la dobândirea păcii sufletești i-ai chemat și frica Domnului învățându-i, la pocăință i-ai adus; și astfel pe toți i-ai pregătit să devină locuitori ai Raiului. Iar noi, știindu-te pe tine că te îngrijești de mântuirea tuturor, cu dragoste îți cântăm, după cuviința datorată:
Bucură-te, că în căutarea lui Hristos împreună cu iubitorii vieții pusnicești te-ai nevoit;
Bucură-te, râvnitorule trăitor al iubirii frățești și pentru toți fierbinte rugător;
Bucură-te, că pe calea vieții, în dureri și în necazuri, ești celor ce te cheamă credincios însoțitor;
Bucură-te, că celor aflați în boli, întristări și mâhniri sufletești le ești nefățarnic slujitor;
Bucură-te, vestitorule al dragostei lui Dumnezeu, care prin cuvântul tău blând la împăcarea cu Dumnezeu și cu aproapele pe toți i-ai chemat;
Bucură-te, că mărturisind că bun este Domnul, sufletele slăbănogite de păcate cu nădejdea iertării le-ai îmbărbătat;
Bucură-te, Credinciosule nevoitor care mântuirea pentru toți oamenii cu lacrimi o mijlocești;
Bucură-te, că având mintea în iad pentru toți păcătoșii nepocăiți îndurare dorești;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 8:

Minune negrăită ți-a descoperit Domnul, Preacuvioase Părinte Siluane, când starețul-duhovnic Avraam ți-a arătat chipul Său strălucind de nedescris și astfel, prin minunata schimbare te-a învățat curat a cinsti Taina Pocăinței; iar noi, văzându-te pe tine că ți-ai încredințat voia duhovnicescului părinte ca Domnul Însuși, tăindu-ți prin smerenie și pocăință voirile cele rele, învățăm a ne încredința voii lui Dumnezeu celei descoperite prin slujitorii Bisericii lui Hristos și prin aceasta, înainte de ieșirea noastră din trup, de mânia lui Dumnezeu și de Judecata ce va să vină ferindu-ne, cântăm lui Dumnezeu întreit: Aliluia!

Icos 8:

Din toată inima și cu tot sufletul cerând, smerenia lui Hristos ai dobândit, preaminunate și bineplăcut

lui Dumnezeu Părinte, și cu Cel iubit pentru lume împreună te răstigneai, cu lacrimi rugându-te: „O, Preadulce Iisuse! Tu ai făcut ca sufletul meu să Te iubească pe Tine și să-l iubesc pe aproapele meu. Dăruiește-mi să vars lacrimi pentru lumea întreagă, pentru ca toți oamenii să te cunoască pe Tine și să moștenească pacea ta și să vadă lumina Feței Tale”. Iar noi, cei ce în păcate ne-am cheltuit viața, dobândind mântuire cu rugăciunile tale, te fericim cu graiuri ca acestea:
Bucură-te, că nevoindu-te neobosit în rugăciunea pentru oameni pe Preaputernica Maică Ocrotitoare ai urmat;
Bucură-te, că precum odinioară Ieremia plângea pentru popor, și tu în Sfântul Munte în lacrimi l-ai înrourat;
Bucură-te, preaminunate nevoitor al Athosului, care pentru întreaga lume ai cerut mântuire ca pentru sufletul tău;
Bucură-te, părinte iubitor de fii, care cu lacrimi pentru toți cei ce pier în păcate mijlocești înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, bucuria și minunarea îngerilor, care ești iubit și bineplăcut lui Dumnezeu;
Bucură-te, strălucire luminoasă în pustiul athonit și oglindire curată a sfințeniei neamului tău;
Bucură-te, că prin smerenie și ascultare ai arătat lumii chipul frumuseții îngerești în trupul tău pământesc;
Bucură-te, că prin căldura rugăciunii tale vrei să ne faci pe noi cămară a Duhului Dumnezeiesc;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 9:

Toate cetele îngerești și mulțimea nevoitorilor s-au minunat de smerenia și de iubirea ta de oameni, Părinte Siluane, că săvârșindu-ți ascultarea ca econom, preasmeritului Iosif în Egipt te-ai asemuit când nu numai de ceata Sfinților împreună viețuitori, dar și de ostenitorii din lume care lucrau în mănăstire, ca de niște copii a lui Dumnezeu te-ai îngrijit. Pentru aceasta lui Dumnezeu Celui ce iubește întreaga zidire, ai strigat: „Doamne, trimite Duhul Tău cel Sfânt și mângâie sufletele întristate ale acestor oameni necăjiți”. Și în orice fiind ai arătat frumusețea smeritei cugetări cântând neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 9:

Ritorii cei mult grăitori nu pot descrie puterea dragostei tale, preaminunate Părinte Siluane, că tu cu lacrimi ai însetat a stinge orice vrăjmășie și neorânduială între oameni i-ai împăcat pe toți cu Dumnezeu, strigând Stăpânului lumii: „Doamne, cu Tine însetez să fiu și Ţie pentru întreaga omenire mă rog, ca toți să fie mântuiți!” și pe oameni învățându-i: „Fiilor, rugați-vă pentru vrăjmași, că ei sunt frații voștri și viața voastră, iar dușmanul lumii acesteia numai diavolul este”. Și prin acestea fiind și noi călăuziți la iubirea de Dumnezeu, de frați și de vrăjmași, îți cântăm:
Bucură-te, că prin iubirea pentru vrăjmași lui Hristos pe Golgota te-ai asemănat;
Bucură-te, că ridicându-ți mâinile la rugăciune pentru vrăjmașii tăi, cu sufletul și cu inima pe Cel ce S-a răstignit pentru noi L-ai urmat;
Bucură-te, ca de cei apropiati te-ai ingrijit si de frumusetea isihiei harice nu te-ai lipsit;
Bucură-te, că iubindu-i pe cei de aproape ai tăi, puterea neîncetată a rugăciunii ai dobândit;
Bucură-te, că prin post și rugăciune săgeata celui viclean ai frânt până în sfârșit;
Bucură-te, că răutățile și măiestriile diavolului să le biruim ne-ai învățat;
Bucură-te, că la moara lui Hristos trupul prin muncă ți-ai istovit și inimii spre desfătare rugăciunea ca pe o pâine Sfințită i-ai dat;
Bucură-te, că pe lucrătorii grădinii Împărătesei Cerești i-ai hrănit din belșug cu pâinea Preasfântului Nume;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 10:

Mântuirea sufletului căutând și dorind alipirea de Hristos, din pământul părinților tăi ai plecat smerit la Sfântul Munte, unde petrecând în înfrânare și isihie ai dobândit frumusețea cea întocmai cu a îngerilor, prin sârguință și iubire de oameni. Și astfel într-o binecuvântată dimineață, când ceilalți viețuitori athoniți înălțau Ziditorului cântări, bun sfârșit ai dobândit și sufletul cel hrănit cu dătătorul-de-viață Trup și Sange al Domnului I-ai încredințat în mâinile Lui cele dumnezeiești, ca împreună cu toți Sfinții pururea să-I cânți Cuvântului celui fără de început și Dumnezeu, al Cărui Nume în tine s-a Sfințit: Aliluia!

Icos 10:

Împăratului Ceresc, pe Care Îl preamăresc heruvimii și serafimii și cetele Sfinților, I-ai slujit fără odihnă prin viața, credința și dragostea ta, Preacuvioase; iar acum ca un crin binemirositor stai înaintea scaunului Preasfintei Treimi împreună cu toți aleșii Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Fii, așadar, Preacuvioase, mijlocitor plin de osârdie înaintea lui Dumnezeu pentru pacea și bunăstarea lumii, iar pentru Sfânta Biserică solie de necurmată rugăciune și cald ocrotitor, ca izbăvindu-ne din nevoi, cu mulțumire să-ți cântăm:
Bucură-te, înger în trup din pământul rusesc, care în chip preaales în Sfântul Munte te-ai nevoit;
Bucură-te, că pentru pământul părinților tăi Tronul lui Dumnezeu ai fost solitor neobosit;
Bucură-te, îndrăznire iubitoare și fierbinte rugător pentru toți cei ce-L caută pe Dumnezeu cu bunăcredință;
Bucură-te, grabnic ocrotitor al monahilor din grădina athonită și a celor ce te urmează în nevoință;
Bucură-te, ca fără cârtire încercările vietii de obste si durerile trupului tău le-ai purtat;
Bucură-te, că sufletul tău curățit cu lacrimi de pocăință Celui Curat l-ai încredințat;
Bucură-te, lucrător credincios al viei lui Hristos, în Muntele Sionului de Domnul ai fost chemat;
Bucură-te, că acolo împreună prăznuind cu Sfinții și îngerii, cu slavă și cinste te-ai încununat;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 11:

Cântare de laudă aducem ție, celui ce bine ai plăcut lui Dumnezeu, Părinte Siluane, că arzând de dragoste către Domnul – care de mântuirea lumii a însetat și cu smerenia Sa pe diavol l-a biruit – L-ai urmat cu credință, și pustia Athosului cu rugăciune curată bine o ai înmiresmat, arătându-ne și nouă chipul vieții îngerești împodobit cu darurile cele mult-roditoare ale Sfântului Duh. Și așa, în Sfântul Munte ca în Rai viețuind, pe vrăjmaș l-ai rușinat și sufletul tău Împărăția Cerească a agonisit, iar pe noi ne-ai povățuit prin dragoste să ne alipim de Dumnezeu, cântându-I: Aliluia!

Icos 11:

În vremurile noastre Domnul te-a arătat lumii întregi, Preacuvioase Părinte, purtător al Duhului Sfânt și al Luminii celei dătătoare de lumină, atât în viață, cât și după moartea ta, privind la tine, cel luminat cu frumusețea nevoințelor pământești și ca un heruvim împreună rugător cu cetele cerești, de nădejdea mântuirii să ne încredințăm, vieții celei drepte cu toată osârdia să urmăm, voia noastră s-o lepădam și cu bucurie iubirii lui Dumnezeu să ne supunem, ca să se întărească și în trupurile și sufletele noastre proslăvirea Iubitorului de oameni Dumnezeu și cu dragoste să-ți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că ne-ai întărit pe noi în dragoste de Dumnezeu prin pilda vieții tale celei curate și nevoitoare;
Bucură-te, că plin de ardoare ai dat în vileag pe cei fără de lege și ne-ai învățat să păstrăm tainele și predaniile credinței dreptmăritoare;
Bucură-te, că prin viețuirea ta cea pustnicească, lui Petru Athonitul te-ai sârguit să-i semeni în post și isihie;
Bucură-te, că Avvei Atanasie cu credință i-ai urmat prin grija pentru viețuirea monahilor în curăție;

Bucură-te, nou luminător al credinței, că în zilele noastre „Calea cea Adevărată” către Domnul ai arătat;
Bucură-te, că de neîmputinarea harului Sfântului Duh în Biserica Ortodoxă tuturor le dai mărturie în chip minunat;
Bucură-te, că înaintea Scaunului Slavei stai ca un rob credincios al Mântuitorului;
Bucură-te, că acolo ceri pentru noi sfârșit creștinesc și răspuns bun la Înfricoșata Judecată a Lui;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 12:

Încă fiind tu pe pământ, Preacuvioase, ca în ceruri, unde totul viază și se mișcă întru bucuria Sfântului Duh, Hristos, Dumnezeul nostru, a revărsat peste tine puterea negrăită a harului, ca astfel luminat să înalți rugăciuni pentru întreaga lume împreună cu ceața nevoitorilor athoniți și cu toți Sfinții. Iar noi cunoscând acestea, te rugăm: îndreaptă, Preacuvioase Părinte, fierbinte rugăciune către Domnul ca să se milostivească și Sfânta Sa Biserică s-o întărească în veci spre mântuirea noastră, pe iubitorii de isihie să-i apere și să le dea tărie ca pururea să preamărească Numele lui Dumnezeu, ca împreună cu cetele îngerești să cântăm și noi: Aliluia!

Icos 12:

Cântând slăvită pomenirea ta, iubitorule de Dumnezeu Părinte Siluane, după vrednicie fericim durerile și ostenelile tale, ca în priveghere și post împreună cu toți aleșii Maicii Domnului, cu osârdie te-ai nevoit. Cine oare vă numără ostenelile voastre și suspinările din rugăciunile cu lacrimi înălțate pentru lume? Că prin ele pururea întoarceți mânia Domnului cea din pricina păcatelor noastre întru milostivire, ca prin iubirea Sa de oameni să păzească Sfânta Biserică de pustiire până la sfârșitul veacului după cuvântul făgăduit. Iar noi cunoscând acestea și mulțumindu-ți pentru mijlocire și ocrotire cu umilință îți cântăm:
Bucură-te, că povățuirea cea prin Duhul Sfânt plin de sârguință ai urmat;
Bucură-te, că Hristos - Puterea și Înțelepciunea lui Dumnezeu - ochilor tăi trupești S-a arătat;
Bucură-te, smerit nevoitor a lui Hristos, bucuria și lauda Maicii Domnului în fața tuturor celor cerești și pământești;
Bucură-te, neadormitule rugător pentru lume, că mângâiere și nădejde pentru mântuire ne ești;
Bucură-te, moștenitor al Împărăției lui Hristos, care prin nevointa ta Muntele Athos ai împodobit;
Bucură-te, împreună lucrător al nădejdii noastre de mântuire, că ne-ai luminat calea către Dumnezeu și pe cale ne-ai întărit;
Bucură-te, trâmbiță aurită, că împreună cu toți sfinții și îngerii slava lui Dumnezeu o vestești;
Bucură-te, că primind de la Domnul cununa biruinței nu ne uiți în rugăciunile tale pe noi, cei pământești;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condac 13:

O, preaminunate nevoitor al lui Hristos, Siluane, odrasla binecuvântată a pământului rusesc, slava și podoaba iubitorilor de isihie din Sfântul Munte, primește și de la noi această nevrednică rugăciune și cere de la Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce S-a răstignit pentru întreaga lume, să ne miluiască pe toți fii Săi, prin harul Sfântului Duh în unirea dragostei Sale să ne adune laolaltă și cu judecățile pe care le știe să ne aducă la Sine; iar prin rugăciunile tale să nu ne rușineze pe noi în ziua Judecății înaintea Feței slavei Sale, ci să ne învrednicească a-I cânta împreună cu toți Sfinții și îngerii cântarea de biruință: Aliluia! (*acest condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul 1 și și Condacul 1.

Rugăciune către Sfântul Siluan Atonitul

O, Sfinte Siluane, cu lacrimile tale ai dobândit smerenia lui Hristos în Duhul Sfânt și dascăl al iubirii de vrăjmași ai devenit în acest veac plin de ură și de tulburare! O, dulce psaltire a pocăinței și alăută binecântătoare a Duhului Sfânt!

Noi, cei însuflețiți de viețuirea ta cea aleasă, ne plecăm genunchii în fața sfințeniei tale care rușinează pe cei ce nu mai cred că Dumnezeu lucrează în Biserica Sa și îți mărturisim că inimile noastre suspină după liniștea ta, după dragostea ta de Dumnezeu, de oameni și de vrăjmași.

Mărturisim că avem nevoie de mijlocirea ta pentru noi la Dumnezeu, Sfinte Siluane, că mult suntem tulburați în această lume care ne învață să fim răi, iubitori de slava deșartă și orbi ai păcatului.

Roagă-L, Părinte Sfinte, să ne dăruiască și nouă blândețea Sa, îndelungă - răbdare, tăcerea, înfrânarea și iubirea Lui cea dumnezeiască pentru toată făptura.

Sfinte Siluane, tu care ai trecut prin atâtea încercări duhovnicești întărit de Sfântul Duh, nu ne lăsa să fim înghițiți de marea lumii acesteia. Fii călăuza noastră, fii povățuitorul nostru, mijlocește pururea pentru noi ca să stingem văpaia patimilor, să biruim răul din inimile noastre și astfel să ne mântuim sufletele.

Așa, Cuvioase Părinte Siluane, podoaba călugărilor din Sfântul Munte al Athosului, cel care te-ai făcut pe tine lăcaș Sfintei Treimi, izbăvește pe cei ce cu credință săvârșesc prea cinstită pomenirea ta și pe cei ce sărută cu evlavie moaștele tale, spre slava Celui ce S-a proslăvit în tine și dăruiește prin tine tămăduire tuturor celor ce aleargă la ajutorul tău.

Văzând răutatea și nimicnicia noastră, Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce l-ai numărat pe Sfântul Siluan în ceata aleșilor Tăi, trimite-l nouă ca pe un adevărat Părinte, spre a ne povățui cum să trăim o viață cuviincioasă, o viață de nevoință și de rugăciune, ca să Te aflăm milostiv în ceasul morții și la Înfricoșătoarea Judecată. Amin.